

Valtra Team

Valtran asiakaslehti • 1/2005

Italialaisten
juustojen
kuningas
Sivu 10

Esa Härmälä:
"Seuraavaksi
täytyy sopeutua
globaaliin
kilpailuun"
Sivu 18

Piraattiosa vai
alkuperäisosa?
Sivu 21

Uudistunut T-sarja
Monikäyttöisyyttä
ja valinnanvapautta Sivu 12

Uudistunut T-sarja, sivu 12

Pääkirjoitus	3	Peeleen saaren viinitarhalla laatu ohittaa määrän	16
Polttoöljy käy keväästä alkaen vain lämmitykseen	4	Valtralle muotolupalkinto toisen kerran	17
Joensuussa uusi myyntipiste	5	Valtralle neljännen kerran arvostettu Master Cana -palkinto	
Kokkolaan rakennetaan uusi myyntipiste	5	Brasiliassa	17
Valtran 6000-sarja – traktoriklassikko	6	MTK:n puheenjohtaja Esa Härmälän haastattelu	18
Maanviljelystä merenpinnan alapuolella	7	Valtralta kolmen vuoden takuuturva	19
Ässän voima jyllää Vihdissä	8	Valtra mukana Farmari-näyttelyssä	19
Kokonainen tusina Valtroja!	9	Bed & Breakfast – Idyllistä maaseutulomailua Etelä-Jyllannissa ..	20
Italialaisten juustojen kuningas	10	Piraattiosa vai alkuperäisosa?	21
Uudistunut T-sarja – Monikäyttöisyyttä ja valinnanvapautta	12	8-vuotias Niko säästää omaan traktoriin.....	22
Kolme Valtra-traktoria maataloustutkimuskeskuksen		Oldtimer – Suuria askeleita traktorikehityksessä	23
käytössä Yhdysvalloissa	14		

**Maanviljelystä
merenpinnan alapuolella**
Sivu 7

**Kokonainen
tusina Valtroja!**
Sivu 9

**Valtrat tutkimuskäytössä
Yhdysvalloissa**
Sivu 14

Hyvät asiakkaat!

Talvi on tahtumassa, aurinko paistaa entistä korkeammalta ja kevät tekee kovaa vauhtia tuloaan. Olemme järjestäneet Valtra Markkinoita ympäri Suomea ja saaneet runsaasti -oikeastaan aiempiin verrattuna ennätysellisesti ihmisiä liikkeelle, mikä tietysti lämmittää konemyyjän mieltä. Kevään suurinta maaliskuista myyntisesonkia seurattaessa pakostakin huomaa konekaluston rakennemuutoksen tapahtuneen. Asiakkaat hankkivat aiempaa selvästi suurempia traktoreita ja samalla tietysti työlaitteetkin ovat suurentuneet. Aiemmin 170–200 hevosvoiman traktori oli tuntematon karjatilalla, nykyisin näistä käydään päivittäin myyntineuvotteluja. Viljailoilla ja urakoinnissa suuremmat koneet ovat olleet tuttuja jo ennenkin, mutta näissäkin koneen käyttöaluetta halutaan laajentaa mm. tienhoitoon alaterällä.

Monipuolinen ja vaativa koneiden käyttö on haastanut meidät kehittämään tuotteitamme ja toimintaamme jo vuosia. Julkaisimme tänä keväänä kaikille uusille vuonna 2005 ostetuille traktorimalleillemme 3 vuoden Valtra-takuun, millä haluamme osoittaa pitkään jatkuneen laatutyön tulosta. Takuu kattaa aina 3 000 ajotuntiin saakka kaikki suuret osat kuten etuakselin, moottorin, voimansiirron, voimanoton, vetopyörästön ja hydrauliiikan. Tällainen takuu pienellä 250 euron omavastuulla antaa asiakkaalle turvallisuuden investointiin ja huolto-ohjeiden mukainen hoito pitää koneen kunnossa sekä vaihtoarvon hyvänä. Haluamme Valtralta ohjata koneen käyttöä asiakkaalle turvallisempaan ja taloudellisempaan suuntaan.

Avasimme joulukuussa Joensuuhun uuden Valtra-palvelupisteen samoin Kokkolan uusi piste valmistuu elokuussa. On erittäin tärkeää, että teitä asiakkaita lähellä olevat pisteet kehittyvät vaatimusten mukaan. Kaikkiaan meillä on yli kolmekymmentä palvelupistettä Suomessa ja haluamme jatkossakin olla siellä missä asiakkaammekin ovat.

Hyvä asiakkaamme! Pidä kiirettä, niin saat vielä uuden traktorin toukokuulle. Olemme vilkkaasta keväästä johtuen saaneet runsaasti hyviä vaihtotraktoreita ja pidämme konepäiviä kautta maan huhtikuussa. Huolto- ja traktoritarvikevalikoimamme uudistuu koko ajan, josta hyvänä esimerkkinä hinnaltaan kilpailukykyiset paripyörät joko alkuperäisvanteella tai Raju-vanteella. Tervetuloa hyvälle Valtra-ostoksille!

Hyvää kevään jatkoa ja tulevaa työsesonkia!

Markku Lappalainen

Johtaja

Valtra Team

Valtran asiakaslehti

Päätoimittaja

Kimmo Ruuti, Valtra Inc.
kimmo.ruuti@valtra.com

Toimitus

Hannele Kinnunen, Valtra Oy Ab
hannele.kinnunen@valtra.com

Toimituskunta

Christian Børresen, Valtra Norge AS
christian.borresen@valtra.com
Eric Andersson, Valtra Traktor AB
eric.andersson@valtra.com
Michael Husfeldt, Valtra Danmark A/S
michael.husfeldt@valtra.com
John Nicholls, Valtra Tractors (UK) Ltd.
john.nicholls@valtra.com
Tommi Pitenius, Valtra Inc.
tommi.pitenius@valtra.com
Bettina Kuppert, Valtra Vertriebs GmbH
bettina.kuppert@valtra.com

Lay-out

Juha Puikkonen

Paino Acta Print Oy

Valokuvat Valtran arkisto, ellei toisin mainita

Osoitelähde BB: TDC Hakemistot Oy, Blue Book
PL 10, 00381 Helsinki, puh. (09) 5605 5200

Osoitelähde AKE: AKE, Ajoneuvorekisteri
PL 120, 00101 Helsinki, puh. 0100 7800

Tietojen luovutus: TietoEnator Oy, Suoramarkkinoitipalvelut

Uusissa moottoreissa ruiskutuspaineet ovat 1 000 ... 2 000 bärin suuruusluokkaa, jolloin polttoaineen hyvä voitelevuus ja puhtaus ovat välttämättömiä edellytyksiä ruiskutuslaitteiden moitteettomalle toiminnalle ja pitkälle kestoalle.

**Polttoöljy käy keväästä
alkaen vain lämmitykseen**

Moottoripolttoöljyä kaikkiin traktoreihin

***Polttoöljyjen laatuvalikoima uudistuu
kevällä. Traktoreita ja työkoneita varten
on saatavilla useita moottoripolttoöljy-
laatuja ja muu polttoöljy valmistetaan
vain lämmityskäyttöä varten.***

Öljy-yhtiöt arvioivat, että noin 80 prosenttia polttoöljystä kulutetaan lämmityksessä, viljan-kuivauksessa tai muissa polttimissa. Moottoriin käyttöön menee tavallista polttoöljyä vajaat 10 prosenttia ja reilut 10 prosenttia on moottoripolttoöljyä.

Koska 80 prosenttia polttoöljystä poltetaan lämmityksessä, ei moottorikäyttöön sopivan polttoöljyn valmistaminen ole enää perusteltua. Keväästä 2005 alkaen polttoöljy valmistetaan vain polttimien tarpeita ajatellen.

Moottoreihin aina moottoripolttoöljyä tai dieseliä

Uusissa ja uudehkoissa työkonemoottoreissa käytetään samaa tekniikkaa kuin kuorma-auton moottoreissa, minkä vuoksi polttoainevaatimukset ovat samat. Polttoaineen laadussa ei kannata yrittää säästää liikaa, koska moni työkonetta on vaativammassa käytössä kuin auto. Auto kohtaa ennen pitkää alamäen tai liikennevalot, työkonetta voi sitä vastoin käydä täydellä teholla päivät pitkät tai joissain kohteissa on paljon

moottorin lämpimänä pysymistä haittaavaa joutokäyntiä. Lisäksi kausityökoneet voivat seistä suuren osan vuotta.

Moottoripolttoöljy täyttää uusien moottorien takuu-ehojen vaatimuksen EN590-standardin mukaisesta, teknisesti diesellaatuisesta polttoaineesta. Moottoripolttoöljyn etuina ovat hyvä kylmäkäynnistyvyys, ruiskutuslaitteiden pitkä ikä sekä alhaisemmat pakokaasupäästöt myös vanhoissa koneissa.

Suomen lainsäädäntöön moottoripolttoöljy tuli vuoden 2005 alussa. Sen käyttö on vapaaehtoista, joten valinta dieselpolttoaineen, moottoripolttoöljyn ja muun polttoöljyn välillä jää käyttäjän vastuulle sekä verotuksen että laadun suhteen. Moottoripolttoöljyä saa käyttää silloin, kun dieselpolttoainetta lievemmin verotetun polttoaineen käyttö on sallittua. Lain mukaan moottoripolttoöljyn rikkipitoisuuden pitää olla alle 0,005 prosenttia kun tavallisessa polttoöljyssä rikkiä sallitaan 0,1 prosenttia.

Tavallinen polttoöljy vain lämmityskäyttöön

Tavallinen polttoöljy tehdään keväästä 2005 alkaen täyttämään nimenomaan lämmityskäytön tarpeet. Moottorien vaatimia ominaisuuksia kuten setaanilukua ja voitelevuutta ei enää oteta huomioon valmistuksessa ja lisäaineissa.

Setaaniluku on tärkeä moottoreille, joissa polttoaine syttyy itsestään puristuspaineessa, mutta polttimille tarpeeton, koska liekki sytytetään sähkökipinällä. Voitelevuustarpeet ovat myös aivan eri tasoa, koska moottoreissa ruiskutuspaineet lähentelevät 2 000 baria ja poltinkäytössä liikutaan 10 bärin suuruusluokassa.

Moottorien nykyään vaatimien ominaisuuksien tekeminen kaikkeen polttoöljyyn nostaisi suotta poltinkäyttöön menevän öljyn valmistuskustannuksia. Nyt Suomessa tehtävä ratkaisu ei ole uusi, sillä noin puolessa EU-maista työkonetta jo käytetään dieselpolttoainetta tai vastaavaa vähemmän verotettua laatua polttoöljyn ollessa tarkoitettu pelkkään lämmitykseen.

Polttoöljyn ja dieselpolttoaineen tiedot eroavat öljynjalostamolla jo jalostusprosessin alkupäässä, minkä vuoksi polttoöljystä ei saa moottorilaatua lisäaineilla tai esimerkiksi kaksitahtiöljyllä. Käytännössä moottoripolttoöljy tehdään lisäämällä dieselpolttoaineeseen punainen väri ja merkkiaine.

Moottoripolttoöljy sopii myös poltinkäyttöön

Jos polttoöljyä on käytetty samasta varastosäiliöstä koneisiin ja lämmitykseen on nyt edessä kaksi mahdollisuutta: Moottoripolttoöljyä käytetään myös polttimiin tai hankitaan toinen varastosäiliö.

30.4.2005 saakka

Kevyt polttoöljy
● lämmitykseen
● vanhempiin koneisiin

Moottoripolttoöljy (EN590)
● uusiin koneisiin

1.5.2005 alkaen

Kevyt polttoöljy
● vain lämmitykseen

Moottoripolttoöljy (EN590)
● kaikkien koneisiin
● lämmitykseen

**Laatuvalikoimassa voi olla eroja öljy-yhtiöiden välillä.
Lisätietoja saa öljy-yhtiöiden jälleenmyyjiltä, internetsivuilta ja
neuvontapuhelimista.**

Jos polttoöljyä ei kulu paljon, voi olla taloudellisempaa käyttää moottoripolttoöljyä myös lämmitykseen kuin hankkia uusi säiliö. Lämmitysöljy tulee kyllä olemaan muutaman sentin litralta edullisempaa kuin moottoripolttoöljy alhaisempien kansainvälisten markkinahintojen vuoksi, joten suuremmissa käyttömäärissä uuden säiliön hankinta kannattaa.

Kylmälaatuvalikoima uudistuu

Moottoripolttoöljyä on tarjolla useita eri kylmälaatuja. Esimerkiksi Nesteen talvilaatu on parempaa kuin mitä entinen talvipolttoöljy on ollut, joten talviongelmia Itä- ja Pohjois-Suomessa vähenevät. Syksyllä 2005 tulee myyntiin samepisteeltään -15°C moottoripolttoöljy ja dieselpolttoaine. Tämä uusi tuote korvaa tukkuvarastojen säiliöissä entisen samepisteeltään -22°C polttoöljyn. Etelä- ja Keski-Suomessa monet voivat käyttää tätä uutta laatua pitkälle syksyyn tai jopa talvella, mikä pienentää polttoainekustannuksia parempiin talviläätuihin verrattuna. Samepisteeltään -22°C laatu ei riittänyt kovina talvina etenkin Itä- ja Pohjois-Suomessa, jolloin sen tilalla voi nyt käyttää samepisteeltään -29°C moottoripolttoöljyä.

Suuri osa lämmitysöljysäiliöistä on sisällä tai maan alla, jolloin niissä voidaan yleensä käyttää edullista kesälaatua ympäri vuoden. Lämmitysöljy on jatkossa tätä perinteistä kesälaatua. Samepisteeltään -22°C talvilaatua

tähän saakka käyttäneet voivat korvata sen -15°C tai -29°C samepisteisellä moottoripolttoöljyllä.

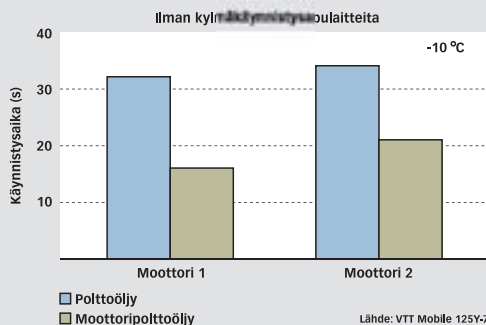
Tuotteiden nimissä sekä kuormakirjoissa ja laskuissa olevissa lyhenteissä käytetään selvyden vuoksi kylmäominaisuuksia kuvaavia astelukuja. Samepiste on alin lämpötila, jossa tuote säilyy varmasti menemättä pilalle kerrostumisen takia. Suodatettavuus antaa karkean arvion alimmasta käyttölämpötilasta koneissa.

Huolto- ja automaattiasemilta myytävän kesälaatuisen moottoripolttoöljyn ominaisuudet muuttuvat vuodenajan mukaan, koska varasto kiertää nopeasti. Omaan säiliöön ostavan on syytä ottaa huomioon, että samepisteeltään 0°C laatu ei ole käyttökelpoista pitkälle syksyyn.

Valtaosa kesälaatuista polttoainesta myydään dieselpolttoaineena huolto- ja automaattiasemilta, joissa varasto vaihtuu nopeasti. Tällöin kylmänkestävyyttä voidaan muuttaa vuodenajan mukaan tukkuvarastoilla ja asemilla 0°C -laadun riittäessä aivan varmasti kesäkuukausina. Kun samaa laatua toimitetaan punaisena moottoripolttoöljynä asiakkaan omaan varastoon on syytä huomata, että säiliö tyhjenee syksyllä ajoissa ja tilalle tulee paremmin kylmää kestävä laatua.

■ Seppo Mikkonen / Fortum Oil

Käynnistysmootorin käyttöaika sekunteina kunnes traktorin moottori "kävi omillaan" ilman kylmänkäynnistyslaitteita

Moottoripolttoöljyn riittävä setaaniluku takaa sekä uusien että vanhempien moottorien hyvän kylmäkäynnistyvyyden ja vähäisen savutuksen.

Joensuussa uusi myyntipiste

Valtra on avannut Joensuussa uuden myyntipisteen osoitteessa Lylykoskentie 8. Paikka on entisen myyntipisteen lähellä Käpykankaan teollisuusalueella.

Nyt meillä on saman katon alla traktori, myynti, huolto ja varaosat. Asiakas saa kaikki tarvitsemansa palvelut samasta paikasta. Uusien tilojen myötä esimerkiksi yleistarvikkeiden valikoimaa on voitu lisätä reilusti, kertoo Itä-Suomen myyntipäällikkö **Marko Mattila**.

Uudessa rakennuksessa on tilaa 897 neliötä. Pisteessä palvelevat traktorimyyjät **Lassi Turunen** ja **Jukka Lemmetyinen**. Varaosamyynnissä palvelevat **Vesa Nousiainen** ja **Jouko Turunen**, jolla on yli 20 vuoden kokemus Valmet- ja Valtra-traktoreista huoltomiehenä.

Huollosta vastaavat **Asko Karppinen** ja **Timo Ojala**. Huoltoyrittäjä on sama kuin Kajaanin Valtra-huollossa.

Valtran markkinaosuus Pohjois-Karjalassa on perinteisesti ollut noin 50 prosenttia. Kasvavan asiakaskunnan tarpeisiin on vastattu mm. avaamalla varaosamyynti Lieksaan ja traktorihuolto Ilomantsiin. Joensuun uusittu myyntipiste parantaa myös osaltaan Valtra- ja Valmet-asiakkaiden palvelua Pohjois-Karjalassa.

Ihan asialliset tilat. Ennen palvelut olivat hajallaan ja huoltomiehillä meni aikaa osien perässä juoksemiseen. Nyt kaikki palvelut ovat saman katon alla. Lisäksi pisteeseen on helppo tulla kaupungin ulkopuolelta, kun vaan tietää missä se on, kommentoi lypsykarjatilallinen **Urpo Leminen** Polvijärveltä.

Kokkolaan rakennetaan uusi myyntipiste

Kokkolassa rakennetaan parhaillaan Valtralle uusia tiloja Heinola-nimiselle liikealueelle. Uuden pisteen pitäisi olla valmis syyskuussa 2005. Tällä hetkellä Kokkolan Valtra-piste toimii väliaikaisissa tiloissa Yrittäjätie 13:ssa Mesilässä.

Rakenteilla oleva piste tulee olemaan piste keskeiseen paikkaan Kokkolasta Jyväskylään lähtevän tien lähelle. Uusiin tiloihin tulee sekä traktori- että varaosamyynti sekä huoltopalvelu. Tilaa on luvassa 1 645 neliötä, josta reilut 500 huollolle, 400 varaosille ja loput toimistoille.

Kokkolassa palvelevat traktorimyyjät **Juha Voutila**, **Håkan Nygård**, **Tom Nyfors** ja **Marko Niemi** sekä varaosamyymälä **Jukka Hakunti** ja **Jerker Mattsson**.

Valtran 6000-sarja – traktoriklassikko

Tyytyväisiä asiakkaita kaikkialla maailmassa

Valtran 6000-sarja esiteltiin vuonna 1991 Norjan Rørosissa. Mallistossa kuuluivat tuolloin mallit 6100, 6300, 6400 ja 6600. Mallisarjan nimeksi annettiin Valmet Mezzo.

6000-sarja on muuttunut paljon noista päivistä, mutta monet perusasiat ovat säilyneet. 6000-sarjan traktorit ovat yhä keveitä, kustannustehokkaita, kestäviä ja monikäyttöisiä. Vuosien varrella 6000-sarja on saanut lisää tehoa, vaihteistovaihtoehtoja sekä mukavuutta parantavia varusteita, mutta perustana on yhä sama luotettava ja tehokas perustraktori.

6000-sarjan monipuolisuudesta kertoo se, että se on ollut myyntimenestys kaikkialla maailmassa. 6000-sarjan traktoreilla tekevät päivittäiset työnsä yhtä hyvin eteläafrikkalainen vihannesviljelijä kuin lumenauraaaja Skandinaviassa.

– Minulla on kaksi Valtra 6550 HiTechiä. Vanhemmalla olen ajanut 1 400 tuntia ja uudemmallalla 750 tuntia. Teen traktoreillani paljon etukuormaintöitä. Erityisen tyytyväinen olen traktoreiden laatuun, ajettavuuteen, suunnanvaihtoon, ohjaamoon sekä paikalliseen jälleenmyyntiin.

Didier Boury, Crevant, Ranska.

– Kun aloin etsiä uutta traktoria, niin vaatimuksena oli 50 km/h vaihteisto, ilmaistuini, ilmajousitus ja hydraulinen nostovarsi. Haluamani traktorimerkki oli selvä alusta alkaen. Viljelen viljaa noin 50 hehtaaria. Periaatteenani on ollut, ettei hevosvoimia hankita seisomaan turhaan eli työkonet ovat mahdollisimman isoja suhteessa traktoriin. 6850 sopi parhaiten tarpeisiini.

Erkki Mekkonen, Nokia, Suomi.

– Ajan Valtra 6550 HiTechillä noin 800 tuntia vuodessa sekä pellolla että metsässä. TwinTrac-taaksejälaitteen mukavuus ja monipuolisuus oli tärkeä asia traktoria valitessa. TwinTrac on kätevä

Valtra 6000-sarja (94–125 hv) on erinomainen työjuhta kaikissa tilan töissä. Pitkään käytössä ollut, hyväksi koettu tekniikka ja kestävyys sekä monet uudet ominaisuudet lisäävät tuottavuutta. Yhä sama luotettava ja tehokas perustraktori.

paitsi metsätöissä, myös heinän niitossa ja lumenaurauksessa. Neljän vuoden aikana saamani kokemukset Valtrasta ovat niin hyviä, että vaihdan toisenkin traktorini Valtraksi.

Josef Streit, Spital am Semmering, Itävalta.

– Maanviljelijät Koillis-Skotlannissa hankkivat Valtran 6000-sarjan traktoreita, koska ne tarjoavat erittäin hyvän vastineen rahalle. Mäkisillä lammas-, liharaja- ja maitotiloilla ei tarvita uusinta hydrauliliikaa, vaan yksinkertaista luotettavuutta.

Johtaja **William Montgomerie**,

James Gordon Engineers Oy:stä, jolla on kuusi Valtra-myyntipistettä Koillis-Skotlannissa.

– Valtralla on paras myynti- ja huoltoverkosto Latviassa. Hankimme Valtra 6200:n juuri äsken. Käyttäjänkoulutus Valtran tiloissa ja täsmällinen traktorin toimitus antoivat ammattitaitoisen kuvan. Ajokokemusta meillä ei ole vielä paljon, mutta työn mukavuus ja helppous ovat fantastisia entisiin neuvostoliittolaisiin traktoreihimme verrattuna. Ennen traktorinkuljettajan ammatti oli yksi vähiten arvostetuista, mutta nyt jokainen työntekijä haluaa ajaa Valtralla.

Toimitusjohtaja **Kaspars Mucenieks**
Milzkalne, Latvia.

– Parasta 6850:ssäni on, että se on niin monipuolinen. Olen ajanut traktorilla puolessa vuodessa 1 500 tuntia. Valitsin lisävarusteiksi turbiinikytkimen ja TwinTracin, ja siinä tein viisaasti. Turbiinikytkin on loistava metsässä, kun moottori ei pääse sammumaan vaikeassakaan maastossa. 6850 on hyvä jokapaikanraktori. Pieni ja kevyt, mutta vahva.

Sven Graflund, Näshtulta, Ruotsi.

Maanviljelystä merenpinnan alapuolella

***”Kyllä te hollantilaiset olette tehneet
ihmeen: olette luoneet itsellenne maan!”
Ulkomaiset vieraat usein toteavat.***

Hollannin Noordoostpolderin (Flevolandin) asukkaiden mielestä meren pohjalla asuminen ei enää tunnu kovin kummalliselta, mutta matkailijoiden mielestä koko ajatus on hämmästyttävä. On vaikeaa olla huomaamatta patoja, pumppulaitteita ja maan tasaisuutta, puhumattakaan Schoklandista ja Urkista, jotka ovat entisiä saaria. On todella vaikeaa uskoa, että vesi on ollut poissa vain 65 vuotta.

Noordoostpolderin kunta sijaitsee Flevolandin maakunnan pohjoisosassa. Flevolandin vanhin padon suojaama alamaa, polderi, on Noordoostpolder, joka on noin 4,5 metriä Amsterdamin alapuolella. Emmeloordin kaupungintalon seinässä oleva kyltti näyttää, miten korkealla vedenpinta olisi ilman patoja.

Flevolandin historia

Flevolandia ei tosiaankaan ollut olemassa ennen 1900-lukua, sillä se oli osa Zuiderzeen pohjaa. Suunnitelma sulkea Zuiderzee ja suojata maa-alue osittain padoilla syntyi vuonna 1918, ja jo vuonna 1932 patojärjestelmä oli valmis ja Flevoland syntynyt.

Vuonna 1942, eli toisen maailmansodan aikana, Noordoostpolder oli valmis asutettavaksi. Maanviljelijöitä tuli alueelle hyvin pian, Emmeloordin kaupunki rakennettiin, ja yritykset muuttivat uudelle maa-alueelle. Tuohon aikaan työnteke polderissa oli myös tapa välttyä pakotyöltä Saksassa. Noordoostpolder tunnettiin kirjinlyhenteellä NOP, joka pian sai myös merkityksen Nederlands Onderduikers Paradijs (”Paratiisi hollantilaisille piileskelijöille”).

Maanviljelystä merenpohjassa

Yksi pioneereista on **Te Raai** Nagelesta. Hän tuli Noordoostpolderiin vuonna 1943 pakoon saksalaisia miehittäjiä. Hän löysi itsensä Marknessesta työleiriltä, jonka tehtävänä oli ottaa polderin suojaama maa käyttöön.

– Polderi oli paljasta maata, villiä ja tyhjää, eikä meillä ollut juuri minkäänlaista suojaa. Teimme lujasti töitä, usein pelkillä lapioilla. Pääsimme käymään kotona kerran neljässä viikossa, mutta sodan jälkeen useammin. Polderin muokkaaminen oli kovaa työtä. Siihen aikaan suuri osa työstä tehtiin käsin tai hevosten avulla. Traktoreita ei juurikaan ollut, muistele Te Raai.

Hän oli aluksi Noordoostpolderissa valtion töissä, mutta perusti oman yrityksen Nageleen vuonna 1955 ja sai omistukseensa 12 hehtaaria maata. Kun hän oli saamassa maa-alueen omistukseensa, paikallinen traktorikauppias **Kuiken** tuli käymään. Eräs mies oli kerran todenut Te Raalle: – Jos joskus tarvitset traktoria, osta se sieltä, mistä paras malmi on peräisin, eli Ruotsista. Te Raai osti ensimmäisen traktorinsa, Volvo T24:n, vuonna 1955.

Kaikkein ensimmäisen polderin, Andijkien, alueella oli jo kokeiltu kasvinviljelyä suolaisessa maassa. Te Raai viljeli maapalstallaan pellavaa, ruohonsiemeniä, hernettä, perunoita ja sinisiä unikonsiemeniä.

Vuonna 1962 hän osti BM 350:n.

– Se on upea traktori, jossa on 58 hevosen voimaa, ja se maksoi paljon enemmän kuin mihin minulla olisi ollut varaa, mutta kyllä se oli hintansa väärti! muistele Te Raai. BM:ää restauroidaan parhaillaan ja se on yhä näytteillä maatilalla.

***Volvo T24:n jälkeen isäntä Te Raai osti
BM350:n vuonna 1962. Se on nykyisin
upeasti restauroituna esillä maatilalla.***

Vuonna 1981 Te Raan poika otti perheen maatilallaan hoitoonsa. Siihen aikaan myös Valmet tuli myyntiin Hollannin markkinoilla, ja sen jälkeen tilalle on ostettu Valtra 6850 ja 8550. Te Raai on nyt eläkkeellä maanviljelijän töistä. Hän rakastaa polderimaata, tasankoa ja tuulta. Maatila, jossa viljellään perunaa, sokerijuurikasta, sipulia, porkkanaa ja ruohonsiementä, on nyt hänen poikansa hoidossa. Te Raan mielestä polderi on kehittynyt hyvin. Kaikki alkoi pienestä: joillakin viljelijöillä oli vain viitisen hehtaaria maata. Polderin kuivaaminen sujui hyvin, vaikka Te Raai uskoo, että maa kestää nyt vähemmän vettä kuin 50 vuotta sitten.

Mitä viljelytyöhön itseensä tulee, kaikki on muuttanut paljon mukavammaksi. Nykyään, kun traktoreissa on ilmastointi ja lämmitys, työnteke on paljon miellyttävämpää.

Polderi on ainutlaatuinen. Meri antoi tilaa uudelle savimaalle, jolla lapset leikkivät, maanviljelijät kyntävät ja suuret maatilat ja yritykset toimivat. Merenpohjassa on todellakin elämää!

■ Mascha Langevoort

Ässän voima jyllää Vihdissä

Sohjoinen lumi lentää kaaressa vihtiläisen huoltoaseman pihassa. Eikä ihme, kun lunta pukataan 5,6 metrisellä työntöauralla ja 280-hevosvoimaisella S:llä. Iso traktori auraa pihan ketterästi ja nopeasti.

– Voisi luulla, että auraaminen on hidasta ja kömpelöä noin isolla traktorilla, mutta ei se ole. S on yhtä kapea kuin muutkin traktorit ja siinä on samanlainen suunnanvaihto, mutta työleveys ja voima ovat paljon isommat, kertoo traktorilla auraava **Ilari Viitanen**.

Traktorin omistaa vihtiläinen viljelijä **Niko Ahlqvist**. Kesäisin hän viljelee 760 hehtaaria, josta tosin osa on vielä isän nimissä. Pelloilla viljellään ruista, vehnää, ohraa ja Tammisaaresa vajaalla 30 hehtaarilla hernetä. Pelloista noin 260 hehtaaria on omia ja 500 vuokrattuja.

– Täällä on ollut melko hyvin maata tarjolla sekä vuokralle että ostettavaksi. Peltoalan laajentamisella on haettu tehokkuutta toiminnalle, kertoo Ahlqvist.

S280 on tärkeä osa tilan koneketjussa. Kylvön pitää sujua juohevasti ja varmasti, joten käytössä on 6-metrinen suorakylvökone, jonka kanssa Ässän hydraulikka pääsee oikeuksiinsa. Tarvittaessa peltoja myös kynnetään, jolloin maata käännetään 7-siipisellä hinattavalla paluauralla ja S280:llä. Lisäksi Ässällä vedetään tar-

– Tilava, hiljainen, ketterä, tarkka hydraulikka ja vääntävä moottori, summaa Niko Ahlqvist S280:n etuja.

vittaessa isoa peräkärä. Etsinnässä on vielä 12–15-metrinen äes, mutta sopivaa ei ole löytynyt käytettynä Suomesta.

– Ässässä on nyt 842 tuntia. Tavoitteena on saada tulevaisuudessa mittariin noin tuhat tuntia vuodessa, että investointi kannattaa, sanoo Ahlqvist.

Tilalla on S280:n lisäksi T170, T160, C130 ja seitsemän muuta traktoria. Talvisin kaikki koneet ovat lumitoissa. Isäntä itse viihtyy parhaiten ketterän C:n ohjaimissa.

– Aurattavia pihvoja on yli sata Espoota myöten. Suuri osa pihjoista tehdään aliuurakkana isoille kiinteistöhuoltofirmoille.

Lisää tehokkuutta, vähemmän kustannuksia

Vaikka Valtran S280 ei ole aivan jokapäiväinen näky suomalaisella pellolla, niin niitä kuitenkin työskentelee useita Meri-Lapista Lounais-Suomeen ja Satakunnasta Uudellemaalle. Ässillä tehdään peltoitoiden lisäksi myös paljon urakointia kuten kalkinlevitystä, lannanlevitystä ja lumenaurasta. Eniten tämän kokoluokan traktoreita tarvitaan kuitenkin Keski-Euroopan suurilla peltoaukeilla.

– Tehokkuus ja kustannusten karsiminen vaativat yhä suurempia yksiköitä. Kustannusten karsiminen jatkuu myös tulevaisuudessa, arvelee Ahlqvist.

Tehokkuutta ei kuitenkaan haeta laadusta tinkimällä. Ahlqvist on pärjännyt hyvin käytännön maamiehen satokisassa ja hyvää laatua vaativat myös tuotteiden ostajat. Isosta peltoalasta on monenlaista muutakin hyötyä.

– Esimerkiksi viime syksynä yhtään paikkaa ei jäänyt puimatta. Kun Vihdissä satoi kaksi vuorokautta, niin silloin puitiin 30 kilometrin päässä ja päinvastoin, kertoo Ahlqvist.

■ **Tommi Pitenius**

Kokonainen tusina Valtroja!

Reiger Landschaftspflege tilasi 12 A-sarjan traktoria

700 käyttötuntia seitsemässä kuukaudessa saa Josef Reigerin arvostamaan Valtrojen luotettavuutta, taloudellisuutta ja käytön helppoutta.

Uudella A-sarjalla on niittänyt todellista menestystä Saksassa. Jo ennen viime syyskuussa Munchenin ZLF-näyttelyssä pidettyä ensiesittelyä mallisarja oli saanut yllättävän paljon mielenkiintoa osakseen.

Ensimmäisenä huomio uudessa A-sarjassa kiinnittyy sen saamaan uuteen muotoiluun. A-sarjan perusfilosofia on kuitenkin muuten sama kuin edeltävillä sukupolvilla: luotettavuus ja yksinkertaiset ratkaisut yhdistettynä korkeaan suorituskykyyn ja tehokkuuteen työssä.

Luotettava ja kustannustehokas

Reiger Landschaftspflegen toiminta on ratkaisevasti riippuvainen siitä, että koneet ovat

luotettavia ja suorituskykyisiä juuri siinä työssä, jossa he niitä käyttävät. Siksi ei ole ollenkaan ihme, että yritys oli kiinnostunut Valtran menestyskäänästä A-sarjasta. Reigerin traktorit ovat täysikäytössä lokakuusta huhtikuuhun kaikkialla Saksassa; tuona aikana työtunteja traktoreihin kertyy runsaat 700. Tämä merkitsee, että luotettavuus on tärkeimpiä kriteereitä ostopäätöstä tehtäessä.

Josef Reigerilla on vain positiivisia kokemuksia omistamisestaan Valtra HiTech ja A-sarjan malleista.

– Valtra on yksinkertaisesti vain osoittanut meille luotettavuutensa, on Josef Reigerin selitys päätökseen hankkia Valtroja.

– Valtran erityiset valttikortit ovat luotettavuus, taloudellisuus ja käytön helppous, sanoo Reiger.

– Dieselin hinnan ollessa näinkin korkea, taloudellisuus nousee yhä merkittävämmäksi tekijäksi. Meidänkaltaisessa yrityksessä käytetään myös useita kuljettajia, jolloin on tärkeää, että traktoreita on helppo käyttää ja yksittäiset toiminnot voi oppia nopeasti.

Valtra on täyttänyt toiveet kaikilta osin. Reiger onkin päättänyt muuttaa konekantansa vähitellen kokonaan Valtoiksi. 12 Valtran tilaaminen kerralla nosti yhtiön konekannan 21 Valtra-traktoriin. Yhtiö käyttää Valtroja Saksan rautateiden raidealueiden kunnossapitoon ja puhdistukseen sekä Ruhrgas AG:n voimalainjojen alusten raivaukseen.

■ Bettina Kuppert

Italialaisten juustojen

Bertinellin veljekset ja Andrea Bettati, Valtran jälleenmyyjä Parmassa.

Kävimme tutustumassa asiakkaamme, Azienda Agricola Bertinellin, toimintaan. Bertinellin veljesten Luigin, Giorgion ja Nadion hoitama tila sijaitsee Fidenzaassa, Parmigiano-Reggiano -juuston tuotantoalueen sydämessä. Tämä juusto tunnetaan Italian juustojen kuninkaana, joka on tiukasti sidoksissa alkuperämaahansa ja tuotantopaikkaansa. Parmigiano-Reggiano-juustoon käytettävä maito tuotetaan ja jalostetaan juustoksi Parman, Reggio Emilian, Modenan ja Bolognan maakunnissa Reno-joen ja Mantuan länsipuolella, Po-joen itäpuolella.

Bertinellin veljesten maatila, johon kuuluu yli 85 hehtaaria peltä, tuottaa viljaa ja heinää. Tilalla on kahdeksankymmentä lehmää, joista viisikymmentä lypsävää. Tilalta on aina toimitettu maitoa Parmesan-juuston tuottajille, mutta kolme vuotta sitten tehtiin päätös alkaa valmistaa Parmigiano-Reggiano-juustoa itse, koska voittomarginaalit laskivat jatkuvasti. Investointi toteutettiin ja rakennettiin pieni meijeri, jossa Luigi, Giorgio ja Nadio valmistavat lehmensä

päivittäin tuottamat 1 000–1 200 litraa maitoa kahdeksi noin neljäkymmenen kilon painoiseksi Parmesan-juustokiekoksi. Juustontuotannon aloittaminen on lisännyt maatilan työtaakkaa, mutta se on samalla auttanut voittamaan uhanneen kriisin, ja nyt voidaankin jo suunnata katseet tulevaisuuteen.

Kaksi vuotta sitten veljekset tekivät myös toisen investoinnin ostamalla Valtra 6750 EcoPower-tractorin **Andrea Bettatilta**, joka on Valtran jälleenmyyjä Parmassa. Valtra 6750:een on kertynyt noin 1 500 työtuntia, jotka ovat enimmäkseen kertyneet tilan heinänteko- ja kuljetustehtävissä. Bertinellin veljesten mielestä Valtraa on helppo ajaa, ja se on nopea ja mukava. Matalakierrosmoottori kuluttaa huomattavasti vähemmän polttoainetta ja sen yleiset käyttökulut jäävät erittäin pieniksi.

Miten Parmigiano-Reggiano -juustoa valmistetaan

Parmigiano-Reggiano -juustoa ei suinkaan sarjatuoteta kuten monia muita juustolajeja, vaan se valmistetaan huolella samalla tavalla kuin kahdeksansataa vuotta sitten, käyttäen samoja

Maito juoksetetaan valtavissa kuparisammioissa, jotka ovat muodoltaan kuin katkaistuja kartioita. Juoksuttamiseen käytetään vain vasikasta peräisin olevaa juustonjuoksutinta.

kuningas

Kolmen päivän kuluttua juustokiekat siirretään suolakylpyyn, jossa ne saavat olla kuukauden ajan.

Kypsytysaika on vähintään kaksitoista ja enintään kolmekymmentäkuusi kuukautta.

luonnollisia perusraaka-aineita eli alkuperäis-alueen korkealaatuista maitoa ja juoksetinta, lämpöä ja perinteisiä menetelmiä sekä juustomestareiden taitoa ja asiantuntemusta. Sen jälkeen juusto saa kypsyä luonnollisesti vähintään kahden vuoden ajan. Kypsyttäminen on kovaa työtä, koska juustokiekoja on puhdistettava, käännettävä ja valvottava huolella. Ne on lisäksi tarkastettava päivittäin, jotta voidaan taata kypsyminen tarkkojen kypsytysohjeiden mukaan. Tämä prosessi on myös riskialtis, koska täydellisen kypsymisen onnistumisen määräävät ensisijaisesti Luontoäidin hitaat, pitkäkestoiset rytmit.

Lehmien syövä ravinto on hyvin tärkeää Parmigiano-Reggiano -juuston onnistumisen kannalta. Maitoa tuottavien lehmien ravinnon perusta on paikallinen rehu. Päivittäisen ruuan kuivarehuosuudesta vähintään puolet täytyy olla heinää, ja ainakin osa tästä heinästä täytyy olla kotitilalla tuotettua, loput peräisin alkuperäisalueelta.

Kuusitoista litraa maitoa

Parmigiano-Reggiano-juusto on erittäin tiivistä ravintoa. Yhden juustokilon valmistukseen kuluu jopa kuusitoista litraa alkuperäisalueella tuotettua korkealaatuista maitoa. Juustossa

onkin erityisen paljon proteiinia, vitamiineja, kalsiumia ja fosforia. Juusto itsessään on tärkeä ravinnonlähde ja se on suhteellisen helposti sulavaa, koska se sisältää helposti imeytyviä yksinkertaisia aineita.

Maito juoksetetaan valtavissa kuparisamioissa, jotka ovat muodoiltaan kuin katkaisu-kartioita. Juoksuttamiseen käytetään vain vasikasta peräisin olevaa juustonjuoksutinta. Tämän jälkeen juoksettunut massa rikotaan osiin ja keitetään. Keitos jätetään hyytymään sammion pohjalle, jotta siitä muodostuu kiinteää massaa. Juustomassa siirretään erityisiin metallipuristimiin ja muotoillaan kiekkoiksi. Kolmen päivän kuluttua juustokiekat siirretään suolakylpyyn, jossa ne saavat olla kuukauden ajan. Kypsyttämisen tulee jatkua vähintään kaksitoista mutta enintään kolmekymmentäkuusi kuukautta siitä, kun juusto muotoiltiin kiekkoiksi.

Bertinellin veljekset myyvät osan tuotastaan Parmigiano-Reggiano -juustosta jälleenmyyjille noin kahden kuukauden kypsytyksen jälkeen. Loput juustokiekat saavat kypsyä kaksi vuotta, minkä jälkeen se myydään kuluttajille.

■ Paola Oberto

Parmigiano-Reggiano

(lähde www.parmigiano-reggiano.it)

270 000 lehmää tarvitaan tuottamaan Parmigiano-Reggiano-juuston tuotantoon käytetty maito

5 480 maatilaa tuottaa maitoa meijereihin (2004)

512 meijeriä tuottaa Parmigiano-Reggiano-juustoa (2004)

16 litraa maitoa kuluu yhden Parmigiano-Reggiano-juustokilon valmistukseen

600 litraa maitoa kuluu yhden juustokiekon tuottamiseen

38 kiloa on Parmigiano-Reggiano-kiekon keskimääräinen paino

12 kuukautta on vähimmäisaika juuston kypsymiseen

20–24 kuukautta kuluu keskimäärin juuston kypsymiseen

2 900 000 on vuodessa tuotettavien juustokiekkojen keskimääräinen lukumäärä

Uudistunut T-sarja Monikäyttöisyyttä ja valinnanvapautta

Traktorisarjan kehitystyö ei Valtralla lopu siihen, kun uudet mallit tulevat markkinoille. Mallistoa kehitetään jatkuvasti koko sen elinkaaren ajan.

Hyvä esimerkki tällaisesta kehitystyöstä on syksyllä 2002 esitelty Valtran T-sarja. T-sarja on kehittynyt kahden vuoden aikana entistäkin tehokkaammaksi, hiljaisemmaksi ja monipuolisemmaksi.

T-sarjan traktorien tehoa nostettiin kesällä 2004. Mallimerkinnot pysyivät ennallaan, mutta todellinen, kuljettajan käytössä oleva teho nousi useilla hevosvoimilla kaikissa malleissa. Samalla muutettiin moottorin ominaisuuksia esimerkiksi siten, että huipputeho on käytettävissä entistä laajemmalla kierrosalueella.

Kahden vuoden aikana T-sarjan ohjaamoa on pienennetty huomattavasti. Markkinoille tullessaan T-sarjan hiljaisuus oli hyvää keskitasoa. Nyt ohjaamomelu on saatu laskettua jopa 72 desibeliin mallista riippuen, kun ajetaan luukut kiinni ja ilman kuormaa, kuten virallisissa mittauksissa. Melua on vähennetty mm. ohjaamon tiivistystä ja tärinäneristystä parantamalla.

T-sarjaan tuli keväällä 2004 lisää valinnanvara myös voimansiirtoon ja hydraulikan hallintaan. Valtralle tyypillinen räättälöinti on ulotettu myös vaihteistoon. T-sarjaan on saatavilla erilaisia vaihteistovaihtoehtoja kuten perinteinen mekaanisella suunnanvaihdolla varustettu vaihteisto tai ohjelmoitava HiTech-vaihteisto. Myös hydraulikassa löytyy sekä mekaanisesti että sähköisesti ohjattava vaihtoehto.

T-sarjasta on muodostunut yksi Valtran suosituimmista traktorisarjoista. Noin neljäsosa Valtran asiakkaista päätyy valinnassaan juuri T-sarjaan. Perinteisen viljelykäytön lisäksi T-sarja on lisännyt suosiotaan monenlaisessa urakoinnissa, kuten metsätöissä, teiden ja pientareiden hoidossa, nopeana liikennetraktorina ja turvesoilla.

Polttoaineen kallistuminen ja alenevat maatalouden tuet ovat puolestaan lisänneet T140 EcoPower -mallin kysyntää. T140 EcoPower -traktorin matalakierrosmoottori antaa huipputehon jo 1 800 kierroksella perinteisen 2 100–2 200 sijaan. EcoPower-traktori ei ainoastaan säästä polttoainetta, vaan on taloudellinen traktori myös pitkän huoltovälinsä ja pitkän käyttöikänsä ansiosta. Lisäksi matalakierrostraktori on huomattavasti tavallista traktoria ympäristöystävällisempi ja hiljaisempi.

Valtran T-sarjan traktorit ovat kuusisylinterisiä. Hevosvoimia on mallista riippuen 120-190 hevosvoimaa, mutta Sigma Power-lisätehon avulla T190:stä saadaan käyttöön jopa 210 hevosvoimaa.

■ Tommi Pitenius

T-sarjan traktoreiden suuri nostovoima, korkea ulkopuolisen hydraulikan tuotto ja voimanotto-mahdollisuus molemmissa päissä vastaavat hyvin haasteeseen työskennellä tehokkaasti molempiin suuntiin. Lisävarusteena saatavat TwinTrac-taakseajolaitteet lisäävät merkittävästi traktorin monikäyttöisyyttä ja työn tehokkuutta.

Valtran T-Sarja

- Sähköisesti tai mekaanisesti ohjattu voimansiirto.
- Sähköisesti tai mekaanisesti ohjattu hydraulikka.
- Entistä mukavampi: sisämelu vain 72 desibeliä, jousitettu ohjaamo lisävarusteena.
- Räättälöi oma traktori: valitse jousitettu Aires-etuakseli, TwinTrac-taakseajolaitte, tehdasasenteinen etukuormain, metsäohjaamo, sinulle sopiva väri, säästäväinen EcoPower-matalakierrosmoottori tai jotain muuta yli 150 valinnais- tai lisävarusteesta.

Valtra T140 EcoPower

- Alhainen polttoaineenkulutus
- Alhaiset käyttökustannukset
- Pitkät huoltovälit
- Pitkä moottorin kestoikä
- Tehokkuus työssä
- Hiljainen ajaa

Kolme Valtra-traktoria maataloustutkim

Valtra T170 hienontamassa vihantarehua. T170 on käytössä lähes päivittäin ympäri vuoden, ja käyttötunteja kertyy vuosittain noin 1 000.

Viime syksynä havrelainen Tilleman Motor Company luovutti kolmannen uuden Valtra-traktorin Havressa Montanan osavaltiossa sijaitsevan maataloustutkimuskeskuksen käyttöön. Kaikki kolme traktoria on ostettu vuoden 2003 heinäkuun jälkeen hallituksen järjestämän tarjouskilpailun tuloksena.

Aikaisemmin tutkimuskeskus teki aina kesäksi leasing-sopimuksen yhdestä tai kahdesta traktorista, joita käytettiin keskuksen oman ikääntyvän kaluston täydennyksenä. Vuodesta 2000 lähtien leasing-traktorit olivat aina Valtra-roja, joten Valtran tuotemerkkiin liittyvä korkea laatu oli jo hyvin tuttu tutkimuskeskuksen välelle. Tilleman Motor Company voitti tarjouskilpailut kaikista kolmesta ostetusta traktorista sekä myös aikaisemmista leasing-sopimuksista.

Vuonna 1915 perustettu Northern Agricultural Research Center (NARC) -tutkimuskeskus on yksi Montanan osavaltion seitsemästä maataloustutkimuslaitoksesta. Laitokset sijaitsevat

eri puolilla Montanaa. Keski-Montanan pohjoisosassa olevalla NARCilla on päättötutkimus- aseman yhteydessä 1 200 hehtaaria maata ja vielä 1 600 hehtaaria laidunmaata kukkuloilla keskuksen omistamalla Thackeray Ranchilla, joka sijaitsee läheisillä Bears Paw -vuorilla. Karjantutkimuksen osalta keskus keskittyy lihakarjan kasvatukseen, risteytyksiin, teuraseläinten ravitsemukseen, laiduntamiskäyttäytymisen ja tuholaisten torjunnan tutkimukseen. Viljelykasvien tutkimuksen alalla tehdään paikka-kohtaista kasvintutkimusta, tutkitaan kuivan maan viljelyjärjestelmiä, arvioidaan viljakasvien muunnoksia, tutkitaan rehukasveja, öljysiemeniä, kasvien ravitsemusta sekä viljelykasvien tuholaisten torjuntaa. NARC:n henkilökuntaan kuuluu neljä tutkijaa, kolme tutkimusapulaista ja kahdeksan vakituista avustajaa. Kuivan maan viljelykasvien tutkimustarkoituksiin toteutettavan viljelyn lisäksi tutkimuskeskus kasvattaa 120 hehtaarin alueella tulvavesikastelun turvin rehukasveja, kuten heinää ja maissia vihantarehuksi karjantutkimusohjelman tarpeisiin.

NARC sijaitsee vuonna 1879 perustetun historiallisen Yhdysvaltain armeijan ratsuväen tukikohdan Fort Assinniboinen paikalla. Tutkimuskeskuksen käytössä on yhä kahdeksan viidestätoista jäljellä olevasta tukikohtarakennuksesta. Alun perin sotilastukikohdan käytössä oli 104 rakennusta, joita tarvittiin valtavan sotilasalueen ylläpitoon. Armeijan hallussa oli yli sadan tuhannen hehtaarin maa-alue.

Valtra-traktorit avainasemassa

NARC:n traktorikaluston tukipilari on 2004-vuoden mallia oleva Valtra T170 Quicke 990 -etukuormain- ja kourakuormainvarustuksella. T170 on käytössä lähes joka päivä ympäri vuoden, ja sen vuosittainen käyttötuntimäärä on noin 1 000 tuntia hyvin vaihtelevissa olosuhteissa. Kesähelteellä lämpötila voi nousta jopa 40 asteeseen, kun taas talvella voidaan käydä pakkasen puolella. T170 käytetään ensisijaisesti viherrehun korjuuseen, heinän ja oljen paalaimiseen, peltöjen muokkaukseen sekä vaativaan päivittäiseen lihakarjan rehun annostelutyöhön,

uskeskuksen käytössä Yhdysvalloissa

Valtra 6800lla on myös tärkeä tehtävä NARc:n arvioidessa paineilmalla toimivien kylvö- ja lannoitusjärjestelmien toimintaa kahdella erilaisella tutkimuskäyttöön mitoitettulla laitteella.

johon kuuluu suurten heinä- ja olkipyöröpaa-
lien, hienonnettujen rehukasvien ja viherrehun
jakelua.

Vuoden 2003-mallinen Valtra 6800 palvelee
monipuolisesti eri viljely- ja tutkimustehtävis-
sä, muun muassa heinänteossa, maanmuok-
kauksessa ja kylvötoissa. Sillä on myös tärkeä
tehtävä NARc:n arvioidessa paineilmalla toimi-
vien kylvö- ja lannoitusjärjestelmien toimintaa
kahdella erilaisella tutkimuskäyttöön mitoitetu-
lla laitteella.

Vuoden 2004 mallia olevaa Valtra A95:tä
käytetään NARc:n maissi-säilörehutuotantoon
liittyvään rivi-istutukseen ja maanmuokkauk-
seen, mutta ensisijaisesti se tulee toimimaan
tutkimuskeskuksen tietokone- ja GPS-ohjatun
ruiskutuslaitteiston kanssa.

Suomalaiset sukujuuret

Valtra-traktoreilla on ainutlaatuinen merkitys
Gregg Carlsonille, NARc:n työnjohtajalle, kos-
ka hänen sukujuurensa ovat Suomessa. Carlso-
nin isovanhemmat ovat Lappväärtin seurakun-

*NARc:n työnjohtajan Gregg Carlsonin
sukujuuret ovat Suomessa. Hänen isovan-
hempansa muuttivat Keski-Montanaan
1900-luvun alussa.*

nasta lähtöisin olevat **Frans Emil** (Karlsson)
Ånäs ja **Hilma** (Andersdotter) **Sjuls**. Tultuaan
Amerikkaan Carlsonin isoisä työskenteli aluksi
hiilikaivoksissa Sand Couleessa Montanassa
ja siirtyi myöhemmin pientilalliseksi Edeniin,
Montanaan. Lopuksi hän perusti maa- ja karja-
tilan Montanaan lähelle Milleganin pienenpien-
tää kylää vuonna 1916. Gregg Carlson omistaa
yhä **Ruth**-vaimonsa kanssa isovanhempiensa
perustaman karjatilan.

Carlson oli innoissaan päästessään äsket-
tään käymään Sisu Dieselin moottoritehtaal-
la ja Valtran traktoritehtaalalla Suomessa sekä
Quicke-etukuormaajia valmistavalla Ålö Ab:n
tehtaalalla Ruotsissa.

Lisätietoa Montanan maatalouskoease-
masta löytyy Internetistä osoitteista
<http://ag.montana.edu/> ja
<http://ag.montana.edu/narc/>.

■ Gregg Carlson

Peeleen saari on Kanadan eteläisin paikka. Samalla leveysasteella, 42 astetta pohjoista leveyttä, sijaitsevat Pohjois-Kalifornia, Napan laakso, Portugali, Espanja, Italia, Saksa ja Ranska. Siksi ei olekaan mikään yllätys, että Peeleen saari on myös Kanadan vanhimman kaupallisen viiniviljelmän koti.

Peeleen saaren viinitarhalla laatu ohittaa määrän

Peeleen viinitarha tuottaa 33:a eri rypälelajiketta. Tarhalla tuotetaan laadultaan maan parhaisiin lukeutuvia rypäleitä. Jim Vollans (vas.), jälleenmyyjän E.R. Vollans Ltd:n edustaja, Bruno Friesen (oik.), Peelee Island Vineyard.

Bruno Friesen on todella vaikuttunut Valtra A95:n teknisistä ominaisuuksista ja mukavuudesta.

Maa ja ilmasto

Peeleen saaren viinitarha kattaa noin 200 hehtaarin alueen kaikkiaan 40 neliökilometrin laajuisesta suojaisasta saaresta, joka on kuuluisa hiekkarannoistaan, maatioistaan, puistoistaan, metsistään ja luonnonmaisesta ympäristöstään. Koska saaren lämpösumma (lämpösummalla mitataan kasvukauden aikaista lämpötilaa, jonka vallitessa viiniköynnökset kasvavat) on yli 1 500 ja vuodessa on lähes 200 päivää, jolloin lämpötila ei ole pakkasella, se on täydellisen sopiva paikka viiniköynnösten kasvatamiselle.

Viinitarha-alueen maaperä on savea, jonka pinnan alla on kalkkikivipohja puolesta kolmen metrin syvyydessä. Maaperän kalkkipitoisuus on hyvin korkea (yli 90 %), mikä on ensiarvoisen tärkeää kasvatettavien rypäleiden hyvän sokeripitoisuuden kannalta. Saaren keskellä, missä savimaata on paksummalti, sijaitsevat parhaat viinitarhojen paikat. Siellä on tilaa

juuristojen kasvaa. Jokaisen viinitarhan alla on salaojitus, jotta liika sadevesi saadaan valumaan pois. Tämä siksi, että suuri osa saaresta on ”kuopassa” eli sijaitsee ympäröivän järven vedenpinnan alapuolella. Salaojaputkista vesi siirtyy saaren kastelujärjestelmään, josta se voidaan pumpata tarvittaessa takaisin viinitarhoille samojen putkien kautta – vaikka kuivat kaudet ovatkin täällä harvinaisia.

Työntekoa viinitarhalla

Bruno Friesen on Peeleen saaren viinitarhojen johtaja. Brasilialaissyntyisellä Brunolla on laaja maatalousalan kokemus. Bruno kertoo aloittaneensa viinirypäleiden viljelyn teini-iässä muutettuaan perheineen Kanadaan vuosia sitten, mutta päättäneensä tulla töihin Peeleen saarelle vasta kuusi vuotta sitten harjoiteltuun vuosikautiaan alan tekniikkaa ja käytäntöä.

– Nautin olostani täällä, sanoo Bruno, jolla on 34 mantereelta käsin töissä käyvää ja kuusi

saarella vakituisesti asuvaa työntekijää. Hän tekee väsymättä pitkää työpäivää koko kauden varmistaakseen, että kansainvälisesti palkitulle Peelee Island Winerylle asetettuihin odotuksiin pystytään vastaamaan ja jopa ylittämään ne. Peelee Island Winery, joka valmistaa viinin, sijaitsee mantereella aivan saaren lähellä.

Bruno kasvattaa viinitarhalla 33:a eri rypälelajiketta. Köynnöksistä korjattu sato lähetetään lautalla mantereen puolelle. Bruno kertoo, että kaksi kuukautta kestävänsä satokauden aikana hän lähettää joka päivä noin kuusi kuormaa rypäleitä lautalle. Itse asiassa määrää voisi vielä kasvattaa, ellei kuljetus saarelta asettaisi toiminnalle rajoja.

– Täällä tuotetut rypäleet ovat laadultaan maan parhaimpia, sanoo viiniviljelijä ja lisää, että viljelymenetelmät ovat mahdollisimman luonnonmukaisia.

Ympäristökysymykset

Kanadan suurimman viinitilan manttelin kantaminen on kunnia, johon ei voi suhtautua kevyesti. Yhtä lailla tosissaan on otettava asiaan liittyvä vastuu ympäristöasioista.

Viininviljelylle asetettavat vaatimukset on selkeästi määritelty WWF:n eli Maailman luonnonsäätiön ohjeissa nimeltä Sustainable Vineyard Practice (SVP) (kestävän viininviljelyn periaatteet), jotka edellyttävät, että kasvinsuojeluaineita ei käytetä. Niinpä Bruno on etsinyt myös vaihtoehtoisia lannoitteita.

– Istutamme noin 60 hehtaaria durraa, emmekä käytä mitään kemikaaleja, hän kertoo ja lisää, että hänen mielestään parhaiten toimii täysin luonnollinen orgaaninen aine.

Bruno sanoo, että vaikka WWF:n ohjeet pyrkivätkin rajoittamaan ympäristövaikutuksia, hän toimisi ympäristöystävällisesti ilman niitäkin.

Hän toteaa, että yrittää toimia luonnon ehdoilla kompostimalla ja käyttämällä orgaanisia aineita.

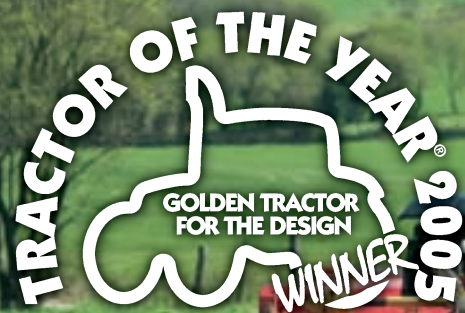
– Olemme täällä aina askeleen edellä lainsäätäjiä, sillä asetamme itse omat standardimme. Koska me tuotamme rypäleitä viiniä varten, emme saa tuloja rypäleiden myynnistä. Meidän tulomme ovat kiinni viinin myynnistä, joten tuotamme laatua, emmekä keskity määrään.

Monipuolinen traktori monipuoliseen työhön

Viime vuonna, kun Bruno alkoi etsiä sopivaa traktoria, hän lähti ostamaan luotettavaa työkonetta. Koska tila sijaitsee saarella, olisi aivan liian hankalaa matkustaa turhaan mantereelle korjauttamaan koneita. Bruno löysi etsimänsä, kun hän valitsi Valtran A95 Autocontrol -mallin. Kompaktin kokonsa ansiosta traktori mahtuu helposti viiniköynnösrivien väleihin. Bruno sanoo myös, että hän on vaikuttunut traktorin tehosta ja painosta, joita tarvitaan kovan savimaan muokkaamiseen. Muista miellyttävistä ominaisuuksista Bruno mainitsee hydraulisen nostolaitteiston. Nostovaraa on paljon, ja etu- ja takarenkaiden väli on riittävän suuri mahdollistamaan tarvittavien työkoneneiden asennuksen. Polttoaineen kulutus on taloudellista, ohjauslaitteet helppokäyttöiset ja kuljettajan istuin erittäin mukava.

– Olen erittäin tyytyväinen hankintaani, sanoo Bruno. Tämä on luotettava traktori, ja sitä täällä tarvitaan. Olen myös saanut loistavaa palvelua. Voisin ostaa toisenkin Valtra-tractorin tulevaisuudessa.

■ Ian Shantz
Valokuvat: Ian Shantz

Valtralle muotolupapalkinto toisen kerran

Eima-näyttelyssä Italiassa julkaistaan vuosittain traktoreiden parhaimmiston tunnustusmaininnat.

Viime vuoden kilpailussa Valtralle luovutettiin jo toistamiseen vuoden muotoilupalkinto eli **Golden Tractor for the Design** -titteli. Tällä kertaa palkinto annettiin C-sarjalle. Edellisen kerran palkinnon sai Valtran S-sarja vuonna 2003.

Viime vuonna lanseerattu C-sarja on muotoilunsa, ketteryytensä ja teknisten perusominaisuuksiensa ansiosta ihanteellinen traktori etenkin karjatiloiille. Palkitseminen on synteisi traktorisarjan hyvistä teknisistä ominaisuuksista ja kompaktista pakkauksesta.

Valtra on aina pannut suurta painoa tuotteensa muotoiluun. Tuotepereheissä on ollut jo vuosikymmenien ajan tunnistettavissa sukunäkö.

Valtra-tractorin muotoilun lähtökohdat perustuvat pitkälti skandinaavisiin juuriin. Tuotteen käyttöominaisuudet ja niiden asiakkaille tuomat toiminnalliset hyödyt huomioiden muodoissa korostuu yksinkertaisuus, selkeys ja toimintojen helppous.

Ohjaamon sisäosien muotoilulla, hallintalaitteiden sijainnilla ja materiaalivalinnoilla on oleellinen merkitys työergonomiaan, turvallisuuteen, viihtyvyyteen ja kuljettajan jaksamiseen. Valmet/Valtra onkin ollut traktoreiden käyttökävyyden ja turvallisuuden edelläkävijä jo 60-luvulta lähtien.

Myös väri moninkertaistaa muodot. Ainoana traktorinvalmistajana maailmassa Valtra tarjoaa asiakkaalleen mahdollisuuden valita traktoriinsa useista vaihtoehdoista mieleisensä värin.

Valtralle neljännen kerran arvostettu Master Cana -palkinto Brasiliassa

Valtran Brasilian tehdas Valtra do Brasil sai viime lokakuussa neljännen kerran peräkkäin arvostetun Master Cana (Cana = sokeriruoko) -palkinnon. Palkinnon luovuttaa vuosittain sokeriruoko-on tuottajien ja sokeriteollisuuden edustajat.

Palkinto tuli kahdessa kategoriassa: Paras traktori ja Paras huoltopalvelu.

Brasilia on maailman suurin sokeriruoko-on tuottaja. Sokeriruokoa kasvatetaan kaikkiaan 4,9 miljoonaa hehtaaria runsaan 200 sokeriruokotilan voimin. Traktorit työskentelevät erittäin vaativissa olosuhteissa; vuotuinen

traktorin työtuntimäärä nousee 4 000–5 000 tuntiin. Valtran hyvä suorituskky onkin erinomainen referenssi myös muille maataloille.

Valtralla on sokeriruokotiloilla 70 prosentin markkinaosuus yli 160 hevosvoimaisten traktoreiden luokassa.

MTK:n puheenjohtajan Esa Härmälän mukaan Suomen maatalous on jo melko hyvin sopeutunut Euroopan unioniin. Seuraava haaste on sopeutua EU:n mukana maailmanlaajuiseen kilpailuun.

MTK:n puheenjohtaja Esa Härmälä:

“EU:hun olemme sopeutuneet, seuraavaksi täytyy sopeutua globaaliin kilpailuun”

Maa- ja metsätaloustaloustuottajain keskusliiton puheenjohtajalla Esa Härmälällä on hyvä tuntuma suomalaisten viljelijöiden arkeen, mutta se ei riitä. MTK:n puheenjohtajan pitää myös nähdä, mihin suomalainen maatalous on menossa lähi- ja vähän kaukaisemmassakin tulevaisuudessa.

Lähitulevaisuudessa näkyy haasteita, mutta varsinkin kauempana näkyy myös lupaavia mahdollisuuksia.

– Suomi on ollut EU:n jäsen kymmenen vuotta ja suomalainen maatalous on selvinnyt sopeutumisesta kohtuullisen hyvin. EU:n kanssa meidän täytyy tulla toimeen jatkossakin, mutta seuraavan kymmenen vuoden aikana tärkeämmäksi nousee sopeutuminen kansainväliseen kilpailuun, arvioi Härmälä.

Kansainvälinen kilpailu voi tiivistää viljelijöiden rivejä EU:n sisällä. Kun takavuosina ajateltiin, että keskieuropallaiset viljelijät uhkaavat suomalaista tuotantoa, niin tulevaisuudessa EU-viljelijät saattavat turvata toisiinsa kilpaillessaan esimerkiksi Brasiliasta, Australiasta, Venäjää tai Yhdysvaltoja vastaan.

– Jos EU:n maataloustukijärjestelmä rapautuu, niin se koskettaa meitä kaikkia. EU:n laa-

jentaminen itään asettaa haasteita tukijärjestelmälle, sillä tukien kokonaismäärä aiotaan pitää ennallaan, vaikka saajien joukko kasvaa. Toisaalta uudet jäsenmaat lisäävät EU:n painoarvoa kansainvälisissä neuvotteluissa.

Härmälä toimii myös Kansainvälisen maataloustuottajien yhdistyksen IFAP:n varapuheenjohtajana. Maailmanlaajuisesti maataloustuottajat ovat optimistisia.

– Maailmanlaajuisesti ruoasta on pula, väkiluku kasvaa ja peltopinta-ala pienenee. Kehittyvissä maissa kuten Kiinassa ja Intiassa ostovoima kasvaa nopeasti, mikä näkyy esimerkiksi lihan ja muiden pitkälle jalostettujen elintarvikkeiden kulutuksessa, toteaa Härmälä.

MTK:n rooli vahvistuu

Kotimaassa MTK ja ruotsinkielinen sisarjärjestö SLC edustavat yli sataa prosenttia viljelijöistä. Tämä on mahdollista siksi, että osa vuoden alussa jäsenmaksunsa maksaneista jäsenistä lopettaa tuotannon kesken vuoden, jolloin vuoden lopussa jäseniä voi olla enemmän kuin viljelijöitä. Tuottajien järjestäytymisaste on yleensäkin Pohjoismaissa ja Länsi-Euroopassa korkea. Etelä-Euroopan maissa on yleensä useita keskenään kilpailevia ja poliittisesti jakaantu-

neita tuottajayhdistyksiä. Itä-Euroopassa koko ajatus tuottajajärjestöistä on uusi.

– Suomessa turkistuottajat ovat aloittaneet yhteistyön meidän kanssamme. Lisäksi selvitetään tuottaja- ja neuvontajärjestöjen yhteistyön lisäämistä, kertoo Härmälä.

MTK toimii etujärjestönä myös sosiaalipoliittikan, ympäristöasioiden, verotuksen, markkinoinnin ja muilla aloilla. Tärkein on kuitenkin hallituksen vauhdittajan rooli. Sitä on auttanut viimeisen kymmenen vuoden aikana kehittynyt kansallinen yksimielisyys kotimaisen maatalouden tärkeydestä.

– Kun EU:hun liityttiin, niin meillä arvioitiin, että näin voisi käydä. Ihmisten mielipiteet kääntyivät kuitenkin maataloustuotannon puolelle yllättävän nopeasti, sanoo Härmälä.

Suomalainen tai eurooppalainen perheviljelmä on Härmälän mukaan laadukas ja kilpailukykyinen tuotantomalli myös tulevaisuudessa. Urakointina ostettavan työn osuus todennäköisesti nousee, mutta teollisuudeksi tuotanto ei muuttune. Samoin isoimmat tilat voivat muuttua juridisesti osakeyhtiöiksi, mutta se ei tarkoita, etteikö viljelijäperhe esimerkiksi asuisi yhä tilalla.

Elanto energiantuotannosta?

EU-jäsenyyden myötä kolmasosa suomalaisista maataloista on lopettanut tuotannon.

– Se on kuitenkin ollut hallittu prosessi.

Tuotannosta luopuneet ovat voineet pääsääntöisesti siirtyä eläkkeelle. Jotkut kotieläintilat taas ovat viisinkertaistaneet tuotantonsa. Jotkut kasvinviljelytilat puolestaan ovat alkaneet hankkia isomman osan toimeentulosta tilan ulkopuolelta. Tämä trendi jatkuu myös lähitulevaisuudessa, arvioi Härmälä.

MTK:ssa tehdään laajaa selvitystyötä, jolla etsitään suomalaisen maatalouden menestystekijöitä tulevaisuudessa. Yksi mahdollisuus on energiantuotanto. Öljyä on maailmassa rajallinen määrä ja ennen kuin se loppuu, sen hinta nousee.

– Bioenergia on jo vahvassa nousussa. Suomeen on perusteilla noin 50 pientä bioenergiata eli turvetta tai haketta käyttävää voimalaa. Eikä viljan polttamisessa energiaksi ole mitään moraalityötä, jos hyöty on siten isompi kuin ravinnoksi myytynä, sanoo Härmälä.

Perinteisten hakkeen ja turpeen lisäksi esimerkiksi voimaloissa poltettava ruokohelpi alkaa olla jo laajassa tuotannossa. Lähitulevaisuudessa hämmäyttävät ajoneuvojen poltto- tai voiteluaineena käytettävät kasvipohjaiset bioöljyt sekä eläinten lannasta valmistettava biokaasu.

Suomalaiseen kuluttajaan Härmälä sanoo luottavansa enemmän kuin kauppaan. Suomalaisen ostamasta ruoasta 85 prosenttia on kotimaassa tuotettua. Tämän osuuden Härmälä haluaa pitää vähintään ennallaan ja lisätä vientiä.

Metsätalous säilyy tulevaisuudessakin suomalaisten maatilojen toisena suurena tulonlähteenä. Omistajien itse tekemän metsätyön osuuden Härmälä tosin ennustaa vähenevän ja siirtyvän yhä enemmän ammattilaisille.

Valtra ja MTK yhteistyössä

Valtra ja MTK ovat tehneet yhteistyötä eri muodoissa jo vuosikymmenet. Nykyisin yhteistyö tarkoittaa esimerkiksi sitä, että Valtra lahjoittaa uusille maatalousyrittäjille Tulevaisuuden haalarit ja mtk:laisille uuden traktorin ostajille bonuksena 270 euron lahjakortin Valtra Collectioniin tuotteisiin sekä 50 euron arvoisen keittokirjan.

– MTK:n ja Valtran välinen yhteistyö on aina sujunut hyvin. Se on eri aikoina saanut erilaisia muotoja, aina aikakauden mukaan, sanoo Härmälä.

■ Tommi Pitenius

Valtra tarjoaa traktorin ostajille ainoana merkinä kolmen vuoden takuun. Pitkä takuu vähentää riskejä ja säästää kustannuksia. Takuu kattaa kaikki tärkeimmät ja kalleimmat kohteet, muttei kuluja osia.

Valtralta kolmen vuoden takuuturva

Kolmen vuoden tai 3 000 tunnin takuu jakaantuu kahteen osaan. Ensimmäisenä vuonna takuu on voimassa entiseen tapaan. Toisena ja kolmantena vuotena takuu kattaa etuakselin, moottorin, voimansiirron, ohjauslaitteet, hydraulikan, voimanoton ja vetopyörästön 250 euron omavastuulla. Kuluja osia kuten jarrulevyjä, niveliä, ja renkaita takuu ei korvaa.

Takuu on voimassa traktorin ensimmäisellä omistajalla ja se edellyttää, että

määräaikaishuollot teetetään valtuutetulla Valtra-huoltajalla. Lisäksi traktorin tulee olla alkuperäisissä säädöissä, että takuu on voimassa.

Pidempi takuu paitsi korvaa mahdolliset vauriot, se myös auttaa ennakoimaan traktorin ylläpidosta koituvia kustannuksia. Säästöä syntyy esimerkiksi silloin, jos erillistä konerikkovakuutusta ei enää tarvita.

Valtra mukana Farmari-näyttelyssä

Farmari maatalousnäyttely pidetään tänä kesänä Tampereen Pirkkahallissa. Valtra on tavalliseen tapaan mukana isolla osastolla ja koko kalustollaan. Edellisistä vuosista poiketen Valtran osasto on tällä kertaa sisätiloissa.

Valtran osastolla on esillä koko mallisto 13-hevosvoimaisesta J-sarjalaisesta 280-hevosvoimaiseen S-sarjaan. Valtran internet-palvelut, vaihtokoneet, huolto ja monet muut palvelut ovat esillä omilla tiskeillään. Tulijat puolestaan voi hankkia monipuolisesta Valtra Shopista.

Messuemäntänä osastolla on Miss Suomi 2005

Hanna Ek.

Farmarin odotetaan noin 90 000 kävijää. Tilaa on messukäytössä kymmenen hehtaaria, joista kaksi on halleissa. Uutena teemanäyttely on Koti maalla -näyttely, jossa esitellään maalla asumista, rakentamista, sisustusta ja pihapiirejä.

Farmari-maatalousnäyttely on Suomen suurin maatalousnäyttely ja kävijämäärällä mitattuna erittäin suuri myös maailmanlaajuisesti.

Farmari-näyttely on avoinna torstaista 28.7. sunnuntaihin 31.7. joka päivä kello 10–18.

Farmari.

Nina, Sofia ja Poul toivottavat sinut tervetulleeksi Enghøjgårdin tilalle.

Idyllistä maaseutulomailua Etelä-Jyllannissa

Lomanviettoon Tanskan maaseudulla voi kuulua paljon nähtävää ja tehtävää tai pelkkää joutenoloa – tai vaikka kaikkea yhtä aikaa. Pääset kokemaan elämää tyypillisessä tanskalaisessa maaseutukylässä, tapaamaan seudun väkeä omalla maallaan tai auttamaan maatilan töissä ja pelloilla – jos haluat. Voit myös mennä kalastamaan ja nauttimaan maaseudun rauhasta ja hiljaisuudesta luonnon helmassa.

Etelä-Jyllannin maaseutu on erittäin vaihtelevaa. Hjarupin vanhassa maalauksellisessa kylässä, lähellä historiallista Kongeå-jokea, sijaitsee Enghøjgårdin sukutila, joka on ollut saman suvun hallussa vuodesta 1765. Vuosi sitten tila siirtyi meille, eli **Nina ja Poul Krabbe Friisille**. Pienen perheeseemme kuuluu opettaja Nina, hortonomiakonsultti Poul ja yksivuotias **Sofia**.

Tilanhoito on meille harrastus päätoimisten töidemme ohella. Viljelemme viljaa ja jouluksia ja tilaan kuuluu myös pieni metsäpalsta, jolta saamme puutavaran tilan

tarpeisiin. Meillä on kolme traktoria: vanha Volvo 650, vanha Volvo 814 ja Valmet 8100, jolla teemme suurimman osan tilan töistä.

Maatilan mukana meidän hoitoomme siirtyi Poulin vanhempien muutama vuosi sitten käynnistämä Bed & Breakfast -majoitustoiminta. Emme halunneet lopettaa menestyvää ja kiinnostavaa toimintaa, joten päätimme jatkaa sitä. Nautimme kesäkauden kiireestä ja hyörintästä ja ajatuksesta, että talossa ja talon ympäristössä on elämää. Vuokraamme kolmea huonetta tilan päärakennuksen toisesta päädyistä. Yhteensä tarjolla on kahdeksan vuodepaikkaa.

Aktiivista lomailua

Kylä sijaitsee vain muutaman kilometrin päässä moottoritiestä, joten tunnin ajomatkan päässä ovat Legoland Billundissa, Givskud Lion Park, ihanat Pohjanmeren rannikon hiekkarannat, satusetä Hans Christian Andersenin Odense ja monet muut mielenkiintoiset kohteet. Koska sijaintimme on keskellä nähtävyyksiä ja lähellä moottoritietä, saamme sekä vieraita, jotka yöpyvät vain yhden yön kesken

Vanha linna nimeltä Kolding Hus on vain 10 kilometrin päässä Hjarupista.

matkan, että vieraita, jotka viipyvät pidempään käyttäen maatilamme kiintopisteenä päivittäisille retkille.

Meistä tuntuu, että yhä useammat ihmiset valitsevat viimeksimainitun lomailumuodon, sillä he haluavat nimen omaan viettää aktiivista lomaa.

Luonnon helmassa

Enghøjgårdin vuonna 1868 valmistuneen päärakennuksen suuri kaunis puutarha on vieraiden käytettävissä. Luontoon pääsee suoraan ovesta, sillä pellot ja metsät ovat kävelymatkan päässä. Meillä on tilalla kotieläimiä ja lampaista niityllä, jonka halki kiemurtelee joki maiseman kaunistuksena. Toivomme, että vieraamme pääsevät kokemaan luonnonläheistä maaseutuelämää. Jos innostuit ja haluat viettää lomaa kanssamme, lisätietoa maatilalomistamme löytyy Internetistä osoitteesta:

www.lund-mus.dk/friis.

■ Nina Friis

Piraattiosa vai alkuperäisosa?

Polttoainesuodattimen sisältä löytyi käsipyyhepaperia. Hydraulikkapumpun akseli katkesi poikki kesken testin. Raidetangon päästä löytyi muovinen laakerikuppi teräksisen sijasta. Jarrusylinterin korjaussarjasta puuttui oleellisia osia. Öljynsuodatin päästi lävitseen moninkertaisen määrän epäpuhtauksia sallittuun verrattuna ja meni tukkoon vajaan parinsadan käyttötunnin jälkeen...

Valtran huoltopalvelukeskus seuraa ja testaa säännöllisesti markkinoilla myytäviä varaosia. Joskus löytyy hyviäkin osia, mutta valitettavan usein testiraportit ovat surullista luettavaa.

– Alkuperäiseen varaosaan voi luottaa, mutta muiden osien laatu vaihtelee hyvästä huonoon. Hälytyskellojen pitäisi soida, jos osa on aivan poikkeuksellisen halpa ja merkki on täysin tuntematon, kertoo varaosien ostopäällikkö **Pekka Raatikainen**.

Alkuperäiset Valtra-varaosat on tarkastettu ja niiden sopivuus Valtran traktoreihin on testattu. Monet osat ovat Valtran omaa tai vakiintuneiden osatoimittajien tuotantoa. Samoja osia käytetään myös uusissa traktorimalleis-

sa. Lisäksi jotkut osat on suunniteltu yhdessä osavalmistajan ja Valtran kanssa juuri Valtran traktoreihin sopivaksi.

Esimerkiksi vaihteiston pääakselin päässä oleva tiiviste on suunniteltu yhdessä tiivistetoimittajan kanssa. Tiivisteen huulirakenne ja jousi poikkeavat täysin standarditiivisteestä. Jos tilalle laittaa tavallisen samankokoisen tiivisteen, niin öljy ei pysy sisällä, kertoo Raatikainen.

Pieni säästö, iso vahinko

Usein piraattiosat ovat ostajalle melko harmittomia. Ne saattavat jopa toimia moitteettomasti, mutta yleensä lyhyemmän aikaa kuin alkuperäinen. Joskus pieni säästö varaosan hinnassa voi kuitenkin aiheuttaa ison vahingon.

Huonoimmassa polttoainesuodattimessa, minkä olen nähnyt, oli sisällä käsipyyhepaperia muistuttavaa materiaalia. On iso riski, että suodatinmateriaali hajoaa polttoaineen joukkoon ja särkee polttoainelaitteita. Samoin heikoimmat öljynsuodattimet voivat hajota kokonaan tai huuhdella osan materiaalistaan voiteluöljyn sekaan. Puhumattakaan siitä, etteivät ne suodata öljyä tehokkaasti edes uutena, vaikka kapasiteetin pitäisi riittää koko öljynvaihto-

Alkuperäisen ja piraattiosan erottaa joskus paljaalla silmälläkin. Esimerkiksi erään piraattivalmistajan raidetangon päästä löytyi muovinen laakerikuppi. Aidossa Valtra-varaosassa se on teräksinen.

välille. Puutteelliset jarruihin liittyvät osat ja korjaussarjat voivat aiheuttaa myös vaaratilanteita, sanoo Raatikainen.

Piraattiosia tehdään ympäri maailmaa, mutta myös paikallisesti. Vakavin tapaus oli Raatikaisen löytämä hydraulikkapumppu, johon oli jälleenmyyjän liikkeessä tehty kotikonstein käyttöakselin uritus, jota siinä ei alun perin ollut. Vehje ei olisi toiminut montaakaan tuntia.

Raatikainen on tehnyt yli kaksikymmentä vuotta töitä varaosien kanssa. Vuosien varrella on vahvistunut käsitys, ettei halvalla saa hyvää. Yksikään valmistaja ei voi tehdä ihmeitä, vaan halvempi hinta on saatu yleensä aikaan tinkimällä työn tai materiaalin laadusta tai määrästä.

Alkuperäiset varaosat takaavat huolettomat ja turvalliset ajotunnit ympäri vuoden. Ne myös säilyttävät traktorin jälleenmyyntiarvon. Alkuperäisille varaosille luvataan vuoden takuu.

■ **Tommi Pitenius**

Alkuperäiset Valtra-takuusuodattimet ovat testattuja materiaaleiltaan ja toiminnaltaan. Rakenne on tukeva, ne kestävät niihin kohdistuvaa painetta, syövyttäviä epäpuhtauksia ja pitävät öljyn siellä missä pitääkin.

Valtran alkuperäishuoltosarjat on saatavissa 100, 500 ja 1 000 tunnin määräaikaishuoltoihin. Pakettien sisältämät osat ovat korkealaatuisia ja Valtran hyväksymiä. Lisäksi kokonaisen huoltosarjapaketin hankkiminen tulee halvemmaksi kuin yksittäisten osien.

8-vuotias Niko säästää omaan traktoriin

8-vuotiaalla Niko Malmilalla on pitkän-tähtäimen suunnitelma. Kun hän täyttää 15-vuotta hän aikoo ostaa oman traktorin ja ryhtyä urakoimaan. Eikä suunnitelma ole mikään tuulentupa. Viikkorahat, nurmikonleikkuupalkkiot ja muut tulot on jo kolme vuotta talletettu traktorihastoon. Jos laskelmat ja suunnitelmat pitävät kutinsa, niin Niko marssii syksyllä 2012 Valtran myyntipisteeseen Porissa ja ostaa uuden A-sarjan traktorin.

Nuoresta iästään huolimatta Niko on jo pätevä konemies. Repusta löytyy alun kolmatta kansiollista Nikon ottamia valokuvia traktoreista, puimureista, kaivureista, dumppereista, pyöräkuormaajista, kurottajista ja muista työkoineista. Alan uutisia Niko seuraa Konepörssi-lehdestä. Vanhemmat ehdottivat Aku Ankan tilaamista, mutta Niko piti Konepörssiä kiinnostavampana.

Kolmen päiväkotivuoden aikana traktori-piirustuksia kertyi kansiollinen.

– Olisi niitä enemmänkin, mutta joskus ne käskivät piirtää jostain toisesta aiheesta, sanoo Niko.

Nikon traktori-innostus on kestänyt jo reilut kuusi vuotta. Kaikki alkoi, kun äidin täti antoi puolitoistavuotiaalle Nikolle lahjaksi leikkitraktorin. Nikon isä **Tero** näyttää valokuvia,

joissa parivuotias Niko nukkuu traktori- tai kaviinkone kainalossaan. Leikkitraktori oli Nikolle samanlainen unilelu kuin mollamaia muille.

– Kummallisinta on se, ettemme ole mitenkään ohjanneet Nikoa tämän harrastuksen pariin. Asumme rivitalossa Porissa emmekä ole koneurakoitsijoita. Meidän kotipaikat ovat maalla, joten siellä Niko on nähnyt traktoreita, mutta ei niin usein, kertoo isä Tero.

Ei Nikoa tosin ole kiellettykään leikkimästä traktoreilla. Kauppareissulla Prismassa pyörähdetään yleensä samalla tarkastamassa Porin Valtra-myyvälän vaihtokonerivistö. Kesäisin taas käydään maatalous- ja konenäyttelyissä, koska Niko ehdottomasti haluaa. Koneisiin on käyty tutustumassa mm. Farmari-näyttelyssä, Oripään näyttelyssä, Kullaan metsäopistossa, Sampo-Rosenlewin puimuritehtaalla ja Suolahden traktoritehtaalla.

Montun reunalla menee koko päivä

Kodin lähelle osuva putkityömaa on Nikon mielestä onnenpotku. Hän päivystää usein montun reunalla jo seitsemältä ennen kuin konekuskit tulevat töihin. Työskentelevien koneiden katselu jatkuu heti koulupäivän jälkeen kelistä riippumatta. Yleensä konekuskit ovat hetyneet parissa päivässä ja päästäneet Nikon ohjaamoon. Nikosta tuli konemiehille niin tuttu, että nämä löivät keskenään vetoa

moneltako Niko tulisi aamulla työmaan reunalle katsomaan.

Nikoa kiinnostavat myös muut käsillä tehtävät työt ja valokuvaus. Sen sijaan autot tai esimerkiksi rekat eivät erityisemmin kiinnosta.

– Armeijassa menen konepuolelle. Siellä voi ajaa samalla ajokortin, kertoo Niko.

Varusmiespalveluksesta autokomppaniasa on jo sovittu Niinisalon varuskunnassa työskentelevän sukulaismiehen kanssa.

Entä mikä on Nikon toiveammatti?

– Maanviljelijä.

Maanviljelyyn Niko on tutustunut mummoissa. Ukin kanssa hän onkin tehnyt pelto- ja metsätöitä vanhalla Volvo BM:llä. Mummolasa on myös oma ajettavasta ruohonleikkurista tehty pienoistraktori. Sillä Niko ajaa metsästä rankoja polttopuiksi.

Minkälaista konetta Niko haluaisi isona ajaa?

– Traktoria.

Millaista traktoria?

– Valtraa.

Mitä aiot tehdä traktorilla?

– Auraan lunta ja teen maatalousurakointia. Vedän kärryä ja teen etukuormaintöitä, Niko toteaa.

■ Tommi Pitenius

Suuria askeleita traktorikehityksessä

Toiseen maailmansodan alkuun asti oli AB Bolinder-Munktell, jota kutsuttiin myös BM:ksi, Ruotsin ainoa traktorivalmistaja. Sodan aikana myös Volvo aloitti traktorivalmistuksen ja pikkuhiljaa näiden kahden valmistajan tiet lähenivät. Volvon traktoreissa käytettiin bensiini- ja petroolimoottoreita, kun taas BM pitäytyi hehkukuulamooottoreissa. Poikkeuksena Volvon mallisarjoissa oli T43, joka oli puolidieseltraktori. Näiden kahden valmistajan tiet yhtyivät lopullisesti vuonna 1950, jolloin AB Volvo osti AB Bolinder-Munktellin. Valmet puolestaan osti Volvo BM:n traktoritoiminnot vuonna 1979.

Sodan jälkeen traktorikehitys lähti käyntiin toden teolla. Jo vuonna 1952 vanha Eskilstunan traktoritehdas lanseerasi aivan uuden traktorin, **Bolinder-Munktell 35/36**. Uusi malli edusti kokonaisuudessaan uutta ajattelutapaa. Hehkukuulamooottoreista siirryttiin suoraan dieselteknikkaan. BM 35/36 oli todellinen uutuus markkinoilla; useimmat muut traktorit ja etenkin amerikkalaiset käyttivät vielä bensiinimoottoria.

Suurin muutos oli moottori, koska Volvo oli kehittänyt vaihdelaatikkoon, joka oli jo malleissa T31/32 ja myöhemmin myös T33/34 -malleissa.

Ainoa ruotsalainen dieseltraktori

Näin luki eräässä BM:n uudesta mallistaan tekemässä sen ajan mainoksessa, ja varmasti se olikin totta. BM 35/36 -malleissa oli kolmisylinterinen moottori tyyppimerkinnältään 1053. Moottorimerkintä tarkoittaa, että sylinterien läpimitta oli 105 cm ja määrä kolme.

Sen mukaisesti nelisylinterisen mallimerkintä oli 1054 jne. Tämän moottorin suorituskyky oli erinomainen, mitä tulee etenkin sitkeyteen ja polttoaineen kulutukseen. Se osoittautui myös hyvin kulutuksenkestäväksi ja pitkäikäiseksi. BM 35/36 -malleissa hevosvoimia saatiin 1 800 kierroksella kaikkiaan 45,2, mutta normaaleilla kierroslukemilla noin 35. Tämä yhdistettiin helposti liittyväksi mallimerkintään, vaikka siihen oli muu selitys. Volvo käytti T-malleissa merkintää T 31 ja T 34, joten uuteen BM-traktoriin tarvittiin isompi numero. Volvo-traktoreita valmistettiin Göteborgissa, mutta vuonna 1951 tuotanto siirrettiin onnistuneesti Eskilstunaan. Voidaan sanoa, että Volvon T 30-sarja ja BM 35/36 -mallit olivat käytännössä identtisiä vauhtipyörästä taaksepäin. Suurin ero oli väri; Volvo-traktorit olivat punaisia ja BM-traktorit vihreitä.

Kilpailijoita keskenään

Vaikka Volvo itse asiassa oli johtava traktorintekijä, vihreät ja punaiset traktorit kilpailivat keskenään verisesti markkinoista. Volvoa avitti hieman veronpalautus, jota valtio maksoi bensatraktoreille, mutta kaiketi asia oli niin, että

useimpien oli vaikea ymmärtää verraten uuden dieselmoottorin etuja. Ja sitä paitsi, oliko se kolmisylinterinen moottori? Saako siitä todella irti 45 hevosvoimaa "vain" kolmella sylinterillä, eikä kulumisen ole liian suurta, ja mikä olisi käyttöikä?

Mutta panettelijat erehtyivät ja BM:n satsaus uuteen dieselmoottorilla kulkevaan traktoriin oli täysosuma. BM 35/36 -malleista tuli myyntimenestys ja uusi moottorisarja näytti mainetta.

Mallit erotti toisistaan rengasvarustus. Perusmallissa BM 35 oli takarengas 13–30 tuumaa, kun taas BM 36:ssa se oli 11–38 tuumaa. Molemmissa oli standardina 6.00–19 tuuman eturenkaat, tosin myöhemmin tuli mahdolliseksi myös 7.50–18 renkaat. Standardivarustuksella traktorin paino oli 2 500 kg.

Voimansiirrossa oli viisi vaihdetta eteen ja yksi taakse. BM 35/36 -mallit pystyi varustamaan sekä hydraulisella nostolaitteella että voimanulosotolla. Vuonna 1959 BM 35/36 -mallit korvasi seuraava myyntimenestys, tunnettu 350 Boxer.

■ Eric Andersson

Valtra Collection

Uusia upeita tuotteita juuri Sinulle

Uusi Valtra Collection 2005–2006 on täynnä toinen toistaan upeampia työ- ja ulkoiluun ja ihanaan yhdessä oloon suunniteltuja vaatteita. Malliston vaatteissa on rankkaan kulutukseen kehitettyjä materiaaleja sekä toimivia yksityiskohtia ja teknisiä ratkaisuja.

Vaatteiden lisäksi mallistoon kuuluu useita käyttö- ja lahjatavaroita. Tutustu valikoimaan ja valitse itsellesi ja perheellesi parhaat päältä.

Valtra Collection tuotteet löydät lähimmästä Valtran varaosapisteestä tai Valtra Kaupasta osoitteessa www.valtra.fi. Valikoima vaihtelee myymälöittäin.

Valtra Oy Ab
PL 200
40101 Jyväskylä
Puh. 02045 501
Fax 020 455 0608
www.valtra.fi